

Міністерство освіти і науки України

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
Київський національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка
Житомирський державний університет імені Івана Франка

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ І НАУЦІ

II Всеукраїнська наукова Інтернет-конференція

27-28 березня 2019 р.
(збірник матеріалів)

Умань
2019

Редакційна колегія:

Жмуд О. В. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформатики і ІКТ;

Колмакова В. О. – старший викладач кафедри інформатики і ІКТ;

Паршуков С. В. – старший викладач кафедри інформатики і ІКТ.

Рецензенти:

Шевчук Л.Д. – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри математики, інформатики та методики навчання ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»;

Вакалюк Т.А. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри прикладної математики та інформатики, Житомирський державний університет імені Івана Франка.

Головний редактор:

Медведєва М. О. – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри інформатики і ІКТ Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

I 74 Сучасні інформаційні технології в освіті і науці: II Всеукраїнська наукова Інтернет-конференція [27-28 березня 2019 р.]. – Умань : Візаві, 2019. – 192 с.

У збірнику подано тези та статті доповідей учасників II Всеукраїнської наукової Інтернет-конференції «Сучасні інформаційні технології в освіті і науці», в яких розглядаються актуальні проблеми організації та удосконалення освітнього процесу середньої та вищої школи засобами інформаційно-комунікаційних технологій, представляють результати наукових досліджень у галузі педагогічних наук.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за достовірність наведених фактів, цитат, статистичних даних, власних імен та інших відомостей. Тези та статті друкуються в авторській редакції.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I. МОБІЛЬНЕ НАВЧАННЯ ЯК СУЧАСНА ТЕХНОЛОГІЯ В ОСВІТІ

Возносименко Д. А. Шумигай С.М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ ДО ЗДІЙСНЕННЯ ВАЛЕОЛОГІЧНОГО СУПРОВОДУ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ЗАСОБАМИ МОБІЛЬНОГО НАВЧАННЯ 7

Кудін А. П., Кудіна Т. М. Коваль Р. М., Прошенко А. Ю. ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ МОБІЛЬНОГО НАВЧАННЯ В УНІВЕРСИТЕТІ..... 10

Лампіка Я. І. МОБІЛЬНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ФІЗИКИ..... 13

Паришков С. В. ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ ПРИ ВИВЧЕННІ МЕРЕЖЕВИХ ТЕХНОЛОГІЙ..... 16

РОЗДІЛ II. ВИКОРИСТАННЯ ВІЛЬНОГО ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Веремієнко В. О. ПЕРСПЕКТИВИ ВИВЧЕННЯ МОВИ ПРОГРАМУВАННЯ PYTHON В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ІНФОРМАТИКИ 19

Муковіз О. П. ОСОБЛИВОСТІ ВИБОРУ CMS ПРИ СТВОРЕННІ САЙТУ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ 22

Яценко С. Є., Демчук К. М. ВИКОРИСТАННЯ СЕРВІСУ GOOGLE CLASSROOM ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ШКІЛ В УМОВАХ РІВНЕВОЇ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ 25

РОЗДІЛ III. МЕДІАОСВІТА ТА МЕДІАГРАМОТНІСТЬ

Ковтанюк М. С. МЕДІАГРАМОТНІСТЬ ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СУЧАСНОГО ПЕДАГОГА 30_Тос6232074

Куценко С. Ю. МУЗЕЇ БЛАГОВІЩЕНСЬКОГО РАЙОНУ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ..... 34

*Усатюк Я. В.*МЕДІАКУЛЬТУРА ОСОБИСТОСТІ..... 37

РОЗДІЛ IV. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ І НАУЦІ

3. Литвиненко О.В. Нові інформаційні технології як засіб удосконалення навчально–виховного процесу // Науковометодичний посібник. Технологія фахової майстерності: ІКТ–компетентність в освітніх процесах: Матеріали обласної науково–практичної конференції, присвяченої пам’яті О.Хмури / Наук. Ред.. Т. Гришина. – Кіровоград: ТОВ «ПОЛІМЕД–Сервіс», 2008. – 96 с.

4. Медіаосвіта. Основи медіаграмотності: навчально–методичний посібник для курсу “Основи медіаграмотності” / укл.С.О.Троян, Ткачук А.В. – Умань: ПП Жовтий О.О., 2014. – 128 с.

5. Чічеріна Н.В. Медіаосвіта в контексті мінливих соціальної реальності: моногр. Архангельська, 2008. С. 81.

МУЗЕЇ БЛАГОВІЩЕНСЬКОГО РАЙОНУ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

*Куценко С.Ю., кандидат історичних наук
кафедри всесвітньої історії та методик навчання
Уманського державного педагогічного університету
імені Павла Тичини*

XXI століття вважається століттям інформаційних технологій, які широко використовуються у всіх сферах діяльності. Музейна справа не стало винятком. В музеях впроваджуються автоматизовані інформаційні системи, застосовуються інформаційні технології у виставковій діяльності та використовується мережа Інтернет для поширення інформації про діяльність установ. Ще недавно наявність сайту у музейного закладу було рідкісним явищем, але зараз вільне поширення Інтернету призвело до змін принципів роботи і комунікації з відвідувачами. На даний момент наявність музейного сайту є необхідністю. І музею, безумовно, потрібен Інтернет–представництво для того, щоб бути на одному рівні з відвідувачем, бути затребуваними [3, с. 109].

Як пише П.С. Усенко у статті «Сайт Дніпропетровського історичного музею: аналіз інформаційної присутності в мережі Інтернет», що на сьогоднішній день стрімкий розвиток Інтернету, як комунікаційної мережі, ні в

кого не викликає сумнівів. Перетнувши межу окремої технології, він все наполегливіше виступає в якості важливого чинника соціокультурного життя. Цифри говорять самі за себе: до середини 2008 р. кількість людей, що регулярно використовують Інтернет в своєму житті, складає, за даними International Data Corporation (IDC), приблизно 1,4 млрд. осіб, тобто 1/4 від загальної кількості людства на Землі [6, с. 573].

Згідно даних дослідження Kantar TNS за 2018 в Україні налічують майже 26 млн. активних користувачів Інтернету, що становить 58% від загальної кількості населення [1].

Типова структура вітчизняного музейного сайту включає розділи з інформацією про можливості відвідування музею, з описом історії установи та з презентацією основних колекцій і окремих відомих експонатів, що зберігаються в музеї, а також розділи з презентаціями постійної експозиції та виставок.

Розділи з інформацією про можливості відвідування музею та описом історії музею найбільш прості в підготовці, рідко потребують змін і можуть обмежуватися суто текстовим поданням. хоча потрібно відзначити, що використання зображень при викладі історії або інтерактивних схем проїзду до музею не викликає особливих труднощів і вельми корисно. Що стосується розділів, присвячених постійної експозиції музею і його колекціям, то вони теж досить стабільні, але, як правило, є мультимедійними презентаціями, що дозволяють відвідувачам ознайомитися зі схемами музейних будівель, видами експозиційних залів і окремими експонатами. Найбільш змінним розділом з перерахованих є розділ виставок, який по суті вимагає постійного поновлення для показу недавно відкрилися виставок і анонсування майбутніх. Однак він також містить істотну статичну частину – опис історії виставкової діяльності музею або архів уже минулих виставок. Крім перерахованих вище розділів іноді сайти вітчизняних музеїв містять розділ освітніх програм, зазвичай складається з текстових описів екскурсій по музею і його розділах, а також розділ з науковою інформацією, як правило, має вигляд набору персональних веб-сторінок

музейних співробітників з довідками про їх наукової діяльності та зі списками публікацій [5, с.67].

Існують музеї, сайти яких виходять за рамки простого представництва в мережі і є по суті повноправними віртуальними музеями [4]. Яскравим прикладом такого музею є сайт Національного музею історії України.

У Благовіщенському районі Кіровоградської області зареєстровано лише 1 музей (мережа музейних закладів Кіровоградської області станом на 01.01.2018р.) [2].

Благовіщенський районний історичний музей, що є єдиним музеєм в однойменному районі має свій власний сайт. На Інтернет-ресурсі Благовіщенського районного історичного музею представлена інформація про основні напрямки музейної діяльності. Що стосується актуальності інформації, то вона залишає бажати кращого, наприклад, новини на сайті музею давно не оновлювалася. Остання новина щодо організації туристичної виставки «Зелений туризм Кіровоградщини» датується 2017 р.

В ході дослідження вдалося з'ясувати, що відсутність сайту у музеїв, які територіально знаходяться в Благовіщенському районі, передусім пов'язане із обмеженістю фінансування вітчизняної музейної галузі, що веде до відсутності зацікавлення і стимулів музейних працівників використовувати засоби мережі Інтернет для поширення інформації про власні музеї у мережі Інтернет.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кількість Інтернет-користувачів в Україні збільшилась [Електронний ресурс] // Новини. – Режим доступу: <https://news.finance.ua/ua/news/-/443742/kilkist-internet-korystuvachiv-v-ukrayini-zbilshylas-infografika>

2. Мережа музейних закладів Кіровоградської області (станом на 01.01.2018р.) [Електронний ресурс] // сайт Кіровоградського обласного краєзнавчого музею. – Режим доступу: <http://www.kokm.kr.ua/index.php?lang=ua>

3. Скакун Л. Представительства музеев в сети Интернет/ Л. Скакун // Информационный бюллетень ассоциации «История и компьютер». № 30. Материалы VIII конференции АИК. Июнь 2002 г. –М., 2002. С. 109–111.
4. Сосновська Т. Музей в Інтернеті: набутий досвід [Електронний ресурс] / Т. Сосновська // портал «Музейний простір». – Режим доступу: <http://prostir.museum/ua/post/32895>.
5. Сулова О. Как создать качественный сайт учреждения культуры / О. Сулова // Справочник руководителя учреждения культуры. 2011. № 9. С. 67–74.
6. Усенко П. Сайт Дніпропетровського історичного музею: аналіз інформаційної присутності в Інтернет / П. Усенко // Роль музеїв у культурному просторі України і світу. Вип. 11. Дніпропетровськ, 2009. С. 573 – 581.

МЕДІАКУЛЬТУРА ОСОБИСТОСТІ

*Усатюк Я.В., викладач кафедри інформатики і ІКТ
Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини*

В умовах стрімкого розвитку інформаційних технологій, надмірності і хаотичності потоку різноманітної інформації, доступності та широкого поширення аудіовізуальної та комп'ютерної техніки сучасне суспільство отримало можливість не тільки користуватися будь-якими Інтернет ресурсами, але і легко створювати і розміщувати у Всесвітній Мережі Інтернет власні сайти, блоги, мікроблоги, фото, аудіо та відео матеріали, утворювати Інтернет-спільноти, проводити Інтернет заходи. Дані обставини свідчать про нагальну потребу формування медіакультури молоді, тісно пов'язаних з щільним інформаційним полем.

Сучасне суспільство прийнято називати «інформаційним» та «медіатизованим», у великій мірі це залежать від медіа, від засобів масової комунікації. Розширюється медіапростір, активно впливає на культурні,